

O interpretarea absurda: tortura si regimul inuman la care a fost supus Gheorghe Ursu nu a reprezentat o “situație de conflict”(!)

Pe de o parte, instanta mentioneaza ca “*În arestul Direcției Cercetări Penale a Inspectoratului General al Miliției, victima Ursu Gheorghe Emil a fost detinuta [...] cu condiții necorespunzatoare de detenție, mult mai grele și împreună cu [...] informatori ai miliției, detinuti periculoși [...], camera in care se aflau fiind data in consemn, in sensul ca subofiterii de militie care asigurau paza nu aveau voie sa intervina cand victima era lovita de colegii de camera[...]. De asemenea, deși[...] victima nu se încadra în categoria celor ce trebuiau scoși de anchetă cu catuse, se proceda in acest fel, a fost sancționata extrem de aspru pentru nerespectarea regimului de detenție- 3 zile izolare severa¹, a fost agresata in mod repetat fizic și psihic, nefiindu-i acordata asistenta medicala*”. Instanta admite si ca “in aceasta perioada, familiei victimei nu i s-a permis sa ia legatura cu aceasta”. (Pana inainte de final, nici avocatului lui Gheorghe Ursu nu i s-a permis sa-l viziteze).

Curtea mai apreciaza si că “*în vederea audierii victimei Ursu Gheorghe Emil de către organele de securitate, în timp ce se afla în Arestul Direcției Cercetări Penale a Inspectoratului General al Militiei, arestat preventiv pentru o infractiune de drept comun, a existat o conivență infrațională între factorii de decizie din cadrul structurilor competente din cadrul Departamentului Securității Statului și cele din cadrul Inspectoratului General al Militiei, respectiv Stănică Tudor și Creanga Mihail, încarcerarea victimei cu cei doi informatori Clită Marian și Radu Gheorghe și tratamentul la care a fost supusă victima în arest realizându-se în interesul organelor de securitate.*”

Si totusi, halucinant, “*Curtea apreciaza că , în prezenta cauză, sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b Cod procedură penală, respectiv faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată nu sunt prevăzute de legea penală, din perspectiva dispozițiilor art. 358 din Codul Penal din 1969, [...] întrucât nu se regălesc situația premisă si subiectul pasiv, respectiv a unei persoane căzute sub puterea adversarului.*”

Adica, desi, conform amplului material probator, Gheorghe Ursu era:

- Anchetat si torturat in mod sistematic de inculpati
- A fost agresat in mod repetat fizic și psihic si in celula, “în interesul organelor de securitate”
- In arestul militiei a fost supus unui regim inuman, intre Securitate si militie existind o “conivență infrațională”
- Motivele anchetei si torturii erau exclusiv politice
- Victimei nu i s-a acordat asistenta medicala
- Victima nu a avut acces la avocat si nici vorbitor cu familia

Totusi, doamna judecator Mihaela Nita conchide ca el nu era “*cazut sub puterea adversarului*”!

¹ Poate tot din delicatete, judecatoarea omite ca precizeze ce a insemnat, conform marturiilor, acel regim: „incatusat... cu mainile la spate sau legat de pat... sau cu mainile departate ridicate la nivelul umerilor paralel cu solul”, primind „o zi hrana, o zi numai apa”; tinut „in lanturi si catuse in pozitia in picioare cu mainile lateral intinse prinse cu catuse de pereti si executand in aceasta pozitie 17 ore zilnic”

Motivele invocate sunt pe cat de lipsite de suport logic si probator, pe atat de contradictorii: o acrobatie juridica lipsita de scrupule.

Astfel, notiunea de “supunerea la tratamente neomenoase incriminata prin dispozitiile art.358 Cod penal din anul 1969” este explicata astfel:

- *“fapta persoanei care aduce atingere prin astfel de tratamente vieții ,integrității corporale ,sănătății,libertății sau dreptului la o judecată legală a persoanelor căzute sub puterea adversarului”.*
- *“Caracterul periculos al faptei rezultă nu numai din acțiunile prin care a fost săvârșită, ci și din situația specială a victimelor și poziția făptuitorului,vizând situația deosebit de gravă a celui căzut sub puterea adversarului.”*
- *“Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale a căror existență și securitate sunt asigurate prin apărarea principiilor de umanitate(omenie)în situații care pun grav în pericol viața,integritatea corporală ,sănătatea și libertatea persoanelor”*

Astfel, desi doctrina si precedentele au demonstrat ca legea se aplica fara indoiala si la situatii din timp de pace, instanta insinueaza ca împrejurările in care “persoane civile” au căzut sub puterea adversarului ar fi doar cele de razboi: *ocuparea teritoriului,o incursiune pe un anumit teritoriu,un naufragiu,o deturnare de avion etc.”*. Mai mult, ca doar *“Această situație de conflict (război, rupere de relații între state, incursiune de bande pe teritoriul țării etc)”* *“constituie situația premisă în structura infracțiunii”*² (!).

Doamna judecator Mihaela Nita incearca apoi si o mistificare aritmetica: desi numarul de victime cazute sub puterea adversarului este nedeterminat in lege, instanta decide ca:

“Un conflict limitat la câteva persoane nu poate fi considerat ca situație premisă”.

Care ar trebui sa fie acest numar? Si cine si cum l-a stabilit?

In final, poate ca cea mai suprinzatoare si dezamagitoare abdicare a magistratului de la rigoarea si onestitatea juridice este urmatoarea asertiune: *“Curtea apreciaza ca nu se poate retine ca victima Ursu Gheorghe Emil a fost o persoana căzuta sub puterea adversarului,in contextul unei situații de conflict[...]”*. Intregul calvar la care a fost supus inginerul Ursu de catre inculpati n-ar fi fost urmarea unui conflict! Dar ce sa fi fost intre victima si tortionari? O cordiala intelegere? Desigur, acelasi lucru l-au sustinut si inculpatii, pe care doamna judecator Mihaela Nita ii crede pe cuvânt. Nici nu s-au atins de disident; ba chiar l-au apreciat.

² Aceasta interpretare ilogica a articolului 358 a fost de mult dezavuata chiar si de justitia romana, inclusiv prin precedentele reprezentate de cazurile Visinescu si Ficior.